

Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte
Orandi & meditandi methodo**

Balsamo, Ignazio

Coloniæ Agrippinæ, 1612

Religiosi nomina

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](#)

sus esse ac vocationis suæ scopum apprehendere habeat: ostenditur nihilominus eleganter, excellentia, status ipsius, & eximia, quæ D S V s homini per Religiosam vocationē confert beneficia, vt hinc statum suum magni aestimari discat.

Nomina Religiosi.

QUANDO QVIDEM nomina eum in finem rebus imposita sunt, vt ex illis naturæ & proprietates earum cognoscerentur: ita Religiosi varijs appellati fuere nominibus, ex quibus nullo negotio intelligi potest, qualis Religiosus esse & quid facere debeat, vt verum Religiosum re & nomine ostendat, vocationique suæ satisfaciat, nos hoc loco ea breuiter exponemus, vt quilibet ea secum diligenter expendere & ex ijs non nihil ad profectum suū emolumenti capere valeat. Sunt igitur quinque nomina illius Græca, & duo Latina: quæ singula explicabimus.

I. Religiosus appellatur Βεατωτης,

B 5

id est,

10 DE PERFECTIONE

id est, *Cultor*, quia totum se Dei seruitio addicit, animumque suum diligenter excusat. *Dionys. c. 6. Eccles. hierarch. Philo de vita contemplativa.*

2. *Aσχητης*. id est, *Pugil*, *exercitator*, cum quia in actionibus vitae actiuæ & contemplatiuæ omni tempore se exercent: tum quia virtutes acquirere & vitia profligare studet: tum quia cum hostibus humani generis continuum certamen gerit. Hinc est quod S. Basilius sermones & tractatus suos, quibus Religiosos instruit, *Ascetica*, id est, exercitatoria inscripsit.

3. *Iχετηρ*, id est. *Supplex*, eo quod proprium & principale Monachi munus sit orare & contemplari. *Philo de vita contemplat. Supplicum. Contrareprobenses vita monast.*

4. *philosophos*, id est, *amator sapientie*, Quo nomine S. Chrysostomus in tractatu quem pro defensione Religitorum scripsit, illos frequenter appellat. Abbas quoq; Nilus librum suum de vita monastica, *Philosophiam Christianam* inscrisit. Et rectè Philosophorum nomine Religiosi nuncupantur.

cupantur, quia in modo vivendi, veteres Philosophos nobis repræsentant, tū quia cuncta deserunt & contemnunt, ut sapientiae studijs vacent: tum quia austerrimam vitam traducunt.

5. Μόναχος, id est, solitarius. Qua appellatione omnes SS. Patres tam Græci, quam Latini, velut nomine proprio Religiosos signant: partim quia mundo nuncium mittunt, & ab alijs se abstrahunt, ut solitariam vitam agant: partim quia coniuncti viuunt: partim quia soli Deo vacat. Hieron. ad Heliod. Aug. in Psal. 152. Dionys. Eccles. Hierarch. cap. 6. Cass. col. 18. cap. 5.

Latinè appellantur, Religiosi, & Regulares Religiosus namque denotat hominem deuotum, piūm, & inclinatum ad Dei seruitium: atque respondet verbo Græco θεραπυτὴς. Regulares nominantur, quia viuunt, aut certè viuere deberent, iuxta regulam sui Ordinis. Nuncupantur nonnunquā Claustrales & cœnobites, sed hæc duo nomina hoc tempore parum in usu sunt.

Quisquis igitur bonus ac verus Religiosus esse desiderat, opus est ut crebro nomen suum, & omnia supradicta nomina secum reueluat, & talis, qualem nomina hæc flagitant, esse totis viribus contendat. Documentum hoc S. Hieronymi est, quod speciatim Religiosis, & Ecclesiarū ministris dare cōsueuerat: vt in Epistola, ad Heliodorum, (*De vita solitaria:*) vbi sic ait. *Quid facis in turba, qui solus es, interpretare vocabulum Monachi.* Et in epistola ad Rusticum monachum *Sic cupis, inquit, esse quod diceris, Monachus, id est solus, quid facis in viribus, quæ utique non sunt solum rum habitacula sed multorum.*

Et in Epistola ad Nepotianum, (*de vita clericorum*) inquit: *Clericus interpretatur vocabulu suū, vt nominis definitione prolatā, nitatur esse quod dicitur. Si enim οὐ πορεία græce, fors latine appellatur, propterea vocātur clericus, vel quia de sorte sūt Domini, vel quia ipse dominus fors, id est, pars clericorū est. Qui autem vel ipse pars domini est, vel dominum partem habet, talem se exhibe-*

*exhibere debet , vt & ipse possideat
Dominum, & possideatur à Domino.*

Ex his quæ præcedentibus duobus articulis dicta sunt , Religiosus quisque intelligere potest , quod illius officium ac munus sit , quidque ipsum facere oporteat , vt boni religiosi nomen gerat : nimirum , vt ea omnia quæ à sanctis viris de Religiosorum moribus dicta & scripta fuerunt , quæque propria illius nomina significant , perficere & obseruare laboret . Quod quanquam ei instar omnium præceptionū esse possit : attamen operæ præmium me faciurum arbitra tus sum , si paulò distinctius & apertius documēta , quæ illi scitu & obseruatū necessaria sunt , si ad finem vocationis suæ pertingere , id est vitam sanctam & perfectam ducere velit , traderim .

**DECIM DOCUMENTA AD
Religiousam perfectionem acquirendam necessaria.**

I. DOCUMENTVM.